

Cuvântul lui Dumnezeu la pomenirea de treizeci și doi de ani a punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Nouului Ierusalim

Găsesc neputință multă, multă pentru intrarea Mea în carte în ziua aceasta de amintire a începutului zidirii cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român, dar Îmi pun puterea Mea dumnezeiască și supun sub ea neputința aceasta și intru cuvânt în cartea Mea ca să însemnez această zi când Eu, Domnul, am biruit cu greu prin vremea cea potrivnică de peste tot și am pus începutul arătării trudei Mele de peste treizeci și cinci de ani, de când am început în anul 1955 trâmbișarea cuvântului Meu prin trâmbișă Mea Verginica în mijlocul acestui neam și am așezat prima piatră, pe care Mi-am zidit apoi cetatea și mărgăritarele ei în fața neamului omenesc de pe pământ și să rostesc apoi cu tărie de cuvânt că aici este Domnul, precum este scris în Scripturi pentru numele cetății cuvântului lui Dumnezeu, și iată zi de biruință a lui Dumnezeu atunci, iar acum, după aproape șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât și cules cu credință pe pământ în cartea Mea cea de azi prin cei credincioși venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, iată azi zi tristă, că Eu nu-i mai am ai Mei și ai crucii Mele de azi pe cei din ziua aceea de început nou, căci ei s-au dus apoi de lângă Mine, de lângă crucea Mea, că și-au iubit viața lor cea de pe pământ și M-au dat de la ei, iar Eu am rămas sub greu cu cei ce n-au plecat, o, și am mers cu cuvântul peste pământ, că am putere și Mi-o pun în lucru în vremi grele și merg, căci Tatăl Mă trimite, și toate ascultă de Tatăl, numai omul care se iubește pe sine, numai el nu poate cu ascultarea de Tatăl până la capăt așa cum Eu, Domnul, ascult, și iată, însemnez această zi și stau o clipă de vorbă cu poporul acestui cuvânt și cu tot sufletul care ia de la izvor cuvântul Meu.

Mai întâi trimit prin duh un gând de Păstor mângâios și milos și îmbrățișez tainic pe arhiereul care a ascultat de Tatăl Meu și al lui și a stat din partea bisericii neamului român în ziua aceea martor al tainei lui Dumnezeu prin acest nou început și am așezat atunci cu el la locul ei, după planul Meu cel dintru început zidit, piatra de temelie, portretul în piatră al trâmbișei Mele Verginica, iar pe această piatră îngrijită de mâna unui copil credincios Mie atunci, am zidit apoi pic cu pic în grădina sa piatra aceasta și chivotul Sfintei Sfințelor Nouului Ierusalim, pietricica cea albă după numele ei din Scripturi, o, și a aruncat în ea apoi cu pietre lumea cea necredincioasă și slujitorii bisericii din vremea aceea, totul din pricina necredinței, și apoi a invidiei cu care și-au umplut inimile slujitorii la altare la arătarea acestui semn, o, și am biruit atunci Eu, Domnul, și am liniștit apoi furtunile și am mers o vreme lucrând alături cu cei pe care i-am avut aproape la acest început, ca mai apoi ei să Mă lase, să se depărteze unul câte unul, dar am rămas aproape cu cei care nu M-au lăsat și am zidit pe mai departe cetatea câtă este ea acum, o, și merg cu jale, merg cu cuvântul și merg cu cei ce nu M-au părăsit sub greu, chiar dacă vremea este atât de rea, cu atât de mult întuneric pe pământ, dar am putut Eu, căci sunt Dumnezeu, și lucrez la cuvânt și apoi împlinesc, căci așa este lucrarea lui Dumnezeu, cuvânt și împlinire este ea.

Și acum, după aproape șaptezeci de ani de cuvânt din cer, Îmi las cuvântul peste cetate și-Mi este el așezat în carte și pe cale apoi peste tot până la margini, iar azi grăiesc mai cu durere ca să Mă mângâi, căci sunt îndurerat, și așa petrec între cer și pământ, plângând în cuvânt și grăind cu suspin, și îi spun poporului cuvântului Meu mersul Meu cel greu și durerea Mea cea de azi.

O, popor al cuvântului Meu, tu, care ești al Meu după adevărul Meu, și tu, care te știi a fi al poporului Meu, o, numai Eu, Domnul, numai Eu știu câți sunt ai Mei din câți Mă iau de la izvor și câți sunt ai loruși, dar câți sunt ai Mei, Eu, Domnul, spun așa la fiecare și spun:

O, fiule, te învăț bucuria învierii în fiecare zi, în fiecare noapte care trece și în dimineața ei. Orice dimineață este o înviere pentru tine. Dacă ți-ar putea grăi un om înviat despre fericirea pe care o are pentru învierea lui, doar așa ai înțelege și tu fericirea învierii tale în fiecare dimineață când te ridici odată cu sosirea zilei și te așezi la lucrul cel de zi, la viață, măi creștine măi, la trezirea la viață ca să-I mulțumești Domnului tău pentru încă o zi de viață.

Ce frumoasă este primăvara când prind toate iarăși viață și sânge pentru viață și înviere la viață! O, cum nu poate omul înțelege viața și învierea ca să se bucure în fiecare zi de învierea sa, ori de câte ori dă iarăși și iarăși de lumina zilei ridicându-se ca un înviat? Eu, Domnul, îi dăruiesc omului zile ca să aibă și să-și zidească viață și ca să aibă strânsură apoi în cer, la care să tragă, o, și numai pentru această strânsură în cer ar fi să lucreze omul pe pământ, căci veșnicia e fără de sfârșit, și îi trebuie omului strânsură acolo. El însă își strânge zi de zi veșnică osândă, nu veșnică înviere, dar cine să-i spună lui despre taina învierii și să-și lucreze el viață veșnică, viață cu Dumnezeu pe vecie, căci vai celor fără Dumnezeu dincolo de această viață de pe pământ!

O, fiilor, o, fiilor, trăiți-vă viața de pe pământ pentru Dumnezeu, nu pentru voi, căci viața omului, voia omului, nu știe altceva mai bun decât să-l tragă la păcat pe om, la tot felul de păcat, iar teama pentru plata păcatului nu mai este, și dă să stea liniștit omul, cum că pe el nu-l va ajunge suferința cea pregătită să vină pentru păcat, și care vine, vine fără greș, căci fiii lui Dumnezeu care nu se păstrează întru sfințenie au de dat un greu răspuns pentru Hristos, cu Care ei se hrănesc ca fii, dar iată, necunoștința e mare, e prea mare, și-și atrage răspuns greu pentru ce-și lucrează omul, ori sfințenie, ori osândă pentru nesfințenie, precum este scris, că iată, creștinul pe pământ nu mai luptă împotriva trupului, și nici măcar cei care se doresc la masa cuvântului Meu nu se aleg de partea sfințeniei întru totul pentru viața lor cu Domnul pe pământ.

Voi, cei care voiți să fiți după adevăr fii ai lui Dumnezeu, căutați înțelepciunea vieții pentru această purtare de fii ai lui Dumnezeu. Nu vă luați unul după altul pentru fapte rele și greșite foarte, și plângeți cu jale când vedeți semeni care-și lucrează osândă prin greșeli, că iată, s-au luat unii după alții pentru greșală cei care n-au rămas pe stâncă și s-au clătinat, și au crezut prin aceasta că-și fac singuri dreptate, bieții de ei.

O, ce minte păcătoasă este mintea care se ia după mintea păcătoasă, și nu după Hristos, Sfântul Tatălui, Care va da fiecăruia după faptă! Dar mai întâi Domnul va cerceta fapta fiecăruia în parte și va fi sau nu va fi milostiv și iertător, căci când te iei după cel păcătos nu e vinovat păcătosul, ci tu, care te-ai îndreptățit împotriva ta însuși, o, păcătosule iubitor de păcat.

Te-am învățat, poporul Meu, să fii cuminte și să ascuți de Dumnezeu, căci cursele întinse spre tine sunt gata să te doboare de partea lui satana. Ispite de moarte îți stau în cale, Sodomă și Gomoră te caută să te cadă de pe stâncă, să-ți încerce sfințenia, pe care Eu, Domnul, o cer fiilor lui Dumnezeu, dar tu ia de la Mine sfat sfințitor peste viața ta, că una este să-ți încerce sfințenia cele ieșite în cale ca să le dai de la tine pentru viață cu Hristos, și alta este să cauți tu să-ți murdărești ochii și mintea și sufletul apoi și locașul lui Dumnezeu din tine și să-L dai pe Domnul afară pentru diavolul care te tot așteaptă să-ți murdărească pașii spre cer, spre sfinți.

O, fiilor, voi trebuie să aveți însoțitori tot timpul pe sfinți și pe îngeri, și prin ajutorul lor să aveți pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt de viață și de lucrare a voastră. Dar voi, cei care dați să vă abateți de la statul sub veghe sfântă, voi fără de veghe dați apoi să vă ascundeți așa cum s-a ascuns Adam în rai de Dumnezeu și vă ascundeți apoi unii de alții cu răul din voi pentru ca să vă faceți răul care vă caută să vă tragă din lucrarea de rai, o, fiilor nevegheați și nehotărâți pentru dulceața vieții veșnice, pe care dați s-o risipiți pic cu pic dacă asta ați alege să faceți.

Și acum spun: Să ia din cuvântul Meu fiecare după cum ascultă sau după cum greșeste, după cum se păstrează sau după cum își pierde teama pentru neascultare și pentru stat în lume cu inima, cu mintea și cu fapta, și nu întru Hristos cu slujirea cea sfântă a vieții în toată vremea, și iarăși zic în toată vremea, căci vin bătăile pentru disprețul adus lui Hristos, Care v-a învățat viața și pașii ei spre cer, o, fiilor care nu dați să ascultați pentru veghe peste voi, și cu Domnul mereu pe cale spre cer.

Am stat în sfat cu poporul cuvântului Meu, cu cel care ascultă, dar și cu cel care nu ascultă, căci Eu, Domnul, de aproape șaptezeci de ani Mă ostenesc și aștept să-Mi ridic un neam sfânt, un popor cât de mic la număr, dar cu care să pot sta în mijlocul lui și să-Mi scriu grăirea pe pământ și să rămână ea, căci acest cuvânt sunt Eu, Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Eu, Care vă păstoresc ca să vă am, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09/22-07-2023